

Děti jsou naše zrcadlo

Poslední červencový den publikovaly Lidové noviny velmi zajímavý článek „**Máte doma malého tyрана?**“. Autorkou je Iva Macků a hlavním motivem je způsob výchovy dětí v našich rodinách a hledání střední cesty mezi autoritativním versus liberálním způsobem výchovy. Zdánlivě banální problém. Ale víme, že dvacet let zkušeností ukázalo, že ani jeden extrém nefunguje. Psychologové doporučují „zlatou střední cestu“. Dnes je společnost hodně individualistická a pozitivně se hodnotí, když se za sebe člověk umí sám postavit a je něčím zajímavý. Význam autorit, zejména rodičů nebo učitelů, zeslábl. To dobré není. Ale všechno se vším souvisí. V mnohém se společnost u nás změnila. Ideologický obrat ve výchově dětí úzce souvisel se změnou politické a společenské situace. Pozorujeme ale i pro mě alarmující počet rozpadajících se rodin, ke kterému zřejmě přispívá určitý etický a morální deficit společnosti. Já, já, já, jenom já – jak trefně zpívá Petr Janda. Rozvodem rodičů ztrácejí děti kotvu a přístav, jak ve zmíněném článku upozorňuje určitou metaforou autorka kultovní knihy Malý tyran Jiřina Prekopová, která již před dvaceti lety svou knihou vyburcovala vášnivou diskuzi o zhoubných cestách výchovy. „Přístav, kde se tankuje. Kde se zpevňují plachty a právě odsud se může svobodně vyplout. Zde se utváří ona hlubina bezpečnosti, kterou by v sobě měl zralý a dospělý člověk mít, aby se mohl stát rodičem, ale i partnerem nebo kamarádem. Teprve tím je možné získat skutečnou autoritu bez výhrůžek, trestu a strachu. Právě pocit jistoty dítěti dává nutné hranice k rozeznávání základních hodnot a současně mu otevírá cestu ke svobodě“, uzavírá Prekopová. Psycholožka Alena Vránová mi mluví z duše, když říká: „...jsem přesvědčena, že pro zdravou psychiku dítěte je nejdůležitější zdravá psychika rodiče. To, co chci od dítěte, musím nejdříve zvládnout sám jako rodič a rodiče jako partneři mezi sebou. Pokud chci, aby mě dítě respektovalo, musím respektovat svého partnera. Až pak to můžu vyžadovat od dítěte. Děti jsou naše zrcadlo a velmi často napodobují to, jací jsme my“. Rodina ve výchově dětí má nezastupitelnou roli a každý rodič by si to měl uvědomit a nehledat problémy ve škole nebo v samotné společnosti. Chce to prostě mít pevné nervy, odvahu a trpělivost.

Máme novou vládu, která právě nyní přichází se svým programovým vyhlášením, součástí kterého je i důchodová reforma. Řešení nebude lehké. Chybí nám děti...

Vladimír Mihál

prof. MUDr. Vladimír Mihál, CSc.

Dětská klinika LF UP a FN
Puškinova 5, 775 20 Olomouc
vladimir.mihal@fnol.cz

